

Sygn. akt II Cz 816/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Starosta

Sędziowie SO Irena Dobosiewicz

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...)Funduszu (...)z siedzibą w W.

przeciwko dłużnicze I. K.

o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnienia

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 września 2013 r. sygn. akt XII Co 9022/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 816/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 19 września 2013 r. oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wierzyciel (...)Fundusz(...)z siedzibą w W. złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym zasądzono od strony pozwanej na rzecz Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę żądaną w pozwie. Do wniosku dołączono uwierzytelnioną urzędowo przez radcę prawnego występującego w sprawie w trybie art. 129 § 2 i 3 k.p.c. kopię umowy przelewu wierzytelności z dnia 15 kwietnia 2013 r., opatrzonej podpisami notarialnie poświadczonymi, zawartej pomiędzy obecnym wnioskodawcą a wierzycielem wskazanym w treści nakazu zapłaty.

Powołując się na treść art. 788 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy uznał, iż w niniejszej sprawie wnioskodawca nie wykazał, aby przedmiotem dołączonej do wniosku umowy przelewu była wierzytelność objęta wskazanym przez wnioskodawcę tytułem egzekucyjnym. Analiza dokumentu dołączonego do wniosku (z częściowo nieudostępnioną treścią) nie pozwoliła Sądowi, na stwierdzenie, iż faktycznie jest to fragment załącznika do umowy, a jeśli tak, którego załącznika i do której umowy. Nadto, dokument ten nie pozwala na weryfikację tożsamości zbywanej wierzytelności z wierzytelnością objętą nakazem zapłaty, bowiem brak wskazania w umowie cesji na tytuł egzekucyjny, którym została stwierdzona, jak również innych danych umożliwiających wystarczającą identyfikację przedmiotowego zobowiązania. Wnioskodawca nie wykazał bowiem w postępowaniu także zobowiązania będącego źródłem powstania wierzytelności

stwierdzonej nakazem zapłaty, podczas gdy w ten sposób określono wierzytelność będącą przedmiotem cesji w treści dokumentu dołączonego do wniosku.

W konsekwencji, zarówno sam fakt, jak i skuteczność przejścia uprawnień w powyższym zakresie nie poddaje się weryfikacji Sądu, a co za tym idzie uniemożliwia w tym stanie rzeczy opatrzenie tytułu egzekucyjnego klauzulą wykonalności na rzecz następcy prawnego. Nie można bowiem, w ocenie Sądu Rejonowego, zaakceptować sytuacji, w której do obiegu prawnego udostępniane będą tytuły wykonawcze wystawiane w oparciu o umowy przeniesienia znacznych pakietów nieskonkretyzowanych wierzytelności. Taka sytuacja, w ocenie Sądu, nie daje się pogodzić z treścią art. 788 k.p.c., który w ramach oceny istnienia przesłanek uwzględnienia wniosku klauzulowego wymaga weryfikacji umowy cesji nie tylko w aspekcie podmiotowym, ale też przedmiotowym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy, na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. a contrario oddalił wniosek.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył zażaleniem wnioskodawca, zarzucając mu naruszenie art. 233 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. i art. 788 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, iż wierzyciel nie wykazał w wystarczający sposób przejścia uprawnień na rzecz następcy prawnego. Z powołaniem na powyższe wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy zwraca uwagę na treść art. 788 § 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Natomiast do wniosku nie został dołączony ani dokument urzędowy, ani prywatny z podpisem urzędowo poświadczonym. Wnioskodawca przedłożył bowiem jedynie kserokopię umowy cesji wierzytelności nie poświadczoną za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika – radcę prawnego. Kserokopia nie stanowi dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c. (poświadczenie podpisów przez notariusza to również kserokopia), ani dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 k.p.c. Niepoświadczona kserokopia nie jest dokumentem (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2007 r. II CSK 401/06, LEX nr 453727).

W przypadku żądania nadania klauzuli z przejściem uprawnień ustawodawca zastrzegł dla tej czynności kwalifikowaną formę pisemną w postaci dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Tymczasem wnioskodawca nie przedłożył w ogóle dokumentu (bo takim nie jest kserokopia dokumentu nie poświadczona za zgodność z oryginałem).

W związku z powyższym, w niniejszej sprawie nie została spełniona podstawowa przesłanka z art. 788 § 1 k.p.c., zatem uwzględnienie wniosku, a tym samym i zażalenie nie było możliwe.

Ponadto należy zaznaczyć, iż dołączenie do zażalenia pełnego załącznika nr 1 nie zmienia faktu, iż wnioskodawca nie wykazał dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym faktu przejścia na niego uprawnień z poprzedniego wierzyciela.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.